

[Sigsgaard.]

eller kommenteret. Hvis man nu skal have udvalgsbehandling af forslaget her, synes jeg, det kunne være ganske rimeligt, at man så på andre løsninger. Eftersom alle er enige om, at den løsning, SF her foreslår, er aldeles uantagelig, kunne man kigge lidt på de ting, der er fremsat fra anden side. Hr. Grünbaum har været fremme med forslag, og hr. Helge von Rosen antydede også visse ting.

SFs forslag beskytter privat eje af bolig ved stadig at knytte særlige fordele til det. Justitsministeren taler bestandig om at udvide og popularisere den private ejendomsret, og SFs forslag er, så vidt jeg kan se, helt i hans ånd, selv om den konservative ordfører måske ikke så gerne vil indrømme det.

Efter min mening er der, skal jeg slutte med at sige, tre ting, der hindrer en ændring af beskattningen af parcelhusene. For det første boligforliget, hvorved man har fastlåst lejeværdien til de 4 pct. For det andet det forhold, at folk tror, at de får skattefordelen, når de køber parcelhus. De er ikke helt klar over, at de i høj grad betaler for den. Hvis den blev afskaffet, ville husene falde i pris. Den tredje hindring for at få løsning af problemet er, at SF bliver ved med at gentage nogle forslag, der er så åbenbart urimelige, at det er meget nemt for regeringspartierne at forholde sig passive over for det egentlige problem i sagen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann): Det er af flere sagt, at da dette forslag sidst var til behandling, blev det påpeget, at der var afgørende hindringer for at gennemføre det, og at jeg burde have rettet mig efter denne påpegning og ikke være kommet med forslaget igen. Det har jeg ikke gjort, for påpegningen blev gjort med en skæv pegefinger. Jeg kan godt forstå irritationen over, at forslaget bliver genfremsat. Vi træder på en øm tå, netop som man i udvalget om ligningslovsforslaget står over for at skulle fastlåse parcelhussituationen for de næste 3 år. Jeg synes, det er aldeles uforsvarligt at fastlåse denne situation med alt, hvad der ligger i denne parcelhusproblematik.

Jeg har et par bemærkninger til de enkelte ordførere, som fremførte forskellige tekniske indvendinger. Hovedindvendingen er den, at der ikke kan sondres mellem ren-

ter af privat gæld og anden gæld. Det kan i ydertilfælde volde visse problemer, men efter min opfattelse ikke uoverstigelige, og dér, hvor det vil volde problemer, er der tale om ret få tilfælde.

Om det rent principielle vil jeg sige, at det er da mærkeligt, at hr. Helge von Rosen kan udtale sig positivt om en virksomhedsskat, som forudsætter, at der sættes et gærde omkring virksomheden og tilsvarende et gærde omkring den private sektor i den enkeltes økonomi, samtidig med at han siger, at det, jeg her foreslår, ikke er praktiserbart. Derved kommer man jo netop ind på denne sondring, så er man nødt til at foretage den. Kan det virkelig hævdes med nogen sandhed, at det skulle være revisionsmæssigt, regnskabsmæssigt umuligt at gøre op, hvilket driftsresultat en enkeltmands virksomhed i virkeligheden har? Jeg tror det næppe. Men en sådan opgørelse forudsætter, at man også gør op, hvilken renteudgift der har været forbundet med denne virksomhed, altså en sondring mellem private og erhvervsmæssige renter.

Der blev spurgt om virkningen for studielån. Jeg synes, det er en mærkelig måde at give subsidier til studier på at gøre renterne fradragsberettigede i en indkomst, som traditionelt er ret lav, og altså med den konsekvens, at jo højere indkomsten er, des mere studiestøtte skulle man have. Det må man kunne komme ud over ved at udvide studiestøtten tilsvarende.

Må jeg dernæst sige, at det ikke er noget argument, at de, som køber hus kontant, får en bedre indkomstmæssig stilling, fordi de ikke bliver beskattet af afkastet. Man kunne da beskatte det. Hvis man følger den tanke, vil jeg meget gerne være med til en formuebeskatning af disse goder, ligesom jeg meget gerne vil være med til at beskatte afkastet af lystkuttere, af privat indbo, malerier osv. Det har man ikke været inde på, her gør det ingenting, at der ikke er noget afkast. Men det er da lige så vigtig en affære, og det kunne man udmærket ordne.

Lovforslaget rækker noget videre, end ordførerne her har været inde på. Det berører hele den økonomiske situation, det berører renteproblematikken. Renten er en omkostning. Jeg ved godt, at regeringen udelukkende ønsker at tale om, at lønnen er den omkostning, man skal have opmærk-